

Umowa między UE i Marokiem w sprawie połowów

Na sesji plenarnej w lutym Parlament ma głosować nad udzieleniem zgody na zawarcie z Marokiem nowej umowy w sprawie połowów oraz protokołu wykonawczego, obejmujących także wody Sahary Zachodniej.

Kontekst

UE rozpoczęła współpracę z Marokiem w obszarze rybołówstwa w następstwie przystąpienia Hiszpanii do UE, aby utrzymać trwającą od dawna obecność hiszpańskich statków w tej strefie, a także zawarła szereg umów w latach 1988, 1992 i 1995. Współpracę, przerwana w 1999 r. z powodu obaw Maroka o stan swoich zasobów rybnych, wznowiono w 2006 r. dzięki zawarciu umowy i protokołu. W 2011 r. Parlament Europejski odrzucił [rozszerzenie](#) protokołu, motywując to względami ekonomicznymi, ekologicznymi i prawnymi. Następnie przyjęto [protokół](#) na lata 2014–2018. Ponieważ duża część [połowów UE](#) dokonywanych na mocy umowy odbywa się na wodach Sahary Zachodniej (patrz mapa), problem Sahary Zachodniej zaciążył nad współpracą w dziedzinie rybołówstwa. Maroko uważa Saharę Zachodnią za część swojego terytorium, ale ani ONZ, ani UE nie uznają tego żądania. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), do którego zwrócono się o decyzję w sprawie ważności ostatniej umowy i protokołu do niej (sprawa [C-266/16](#)), orzekł w dniu 27 lutego 2018 r., że oba akty są ważne, gdyż nie mają zastosowania do wód sąsiadujących z terytorium Sahary Zachodniej.

Wniosek Komisji Europejskiej

W dniu 8 października 2018 r. Komisja [zaproponowała](#) nową umowę i 4-letni protokół do niej, obejmujące wody Sahary Zachodniej, uznając, że akty te nie są sprzeczne z wyrokiem TSUE, jeżeli mają zastosowanie wyraźnie do tych wód, a zainteresowane społeczności wyraziły zgodę. W konsultacjach wzięło udział wiele podmiotów, jednak Front Polisario – [uznany przez ONZ](#) przedstawiciel Saharyjczyków – w nich nie uczestniczył, kwestionując uprawnienia władz marokańskich do negocjowania umowy dotyczącej wód Sahary Zachodniej. Protokół przewiduje [uprawnienia do połowów](#) dla 128 statków UE; licencje na połowy gatunków dennych przyznano Hiszpanii i Portugalii, a na połowy tuńczyka – Hiszpanii i Francji. Niemcy, Litwa i Łotwa otrzymały ponad 70 % przyznaných kwot na połowy na skalę przemysłową małych gatunków pelagicznych, natomiast pozostałe ilości rozdzielono między Niemcy, Zjednoczone Królestwo, Polskę, Irlandię, Portugalię, Francję i Hiszpanię. Średni roczny wkład UE ustalono na 40,15 mln EUR (wzrost z 30 mln EUR w poprzednim protokole), z czego 19,4 mln EUR stanowi średnie wsparcie sektorowe. Opłaty od właścicieli statków szacuje się średnio na 12 mln EUR rocznie.

Stanowisko Parlamentu Europejskiego

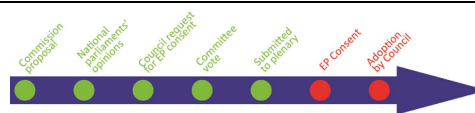
W dniu 23 stycznia 2019 r. Komisja Rybołówstwa Parlamentu Europejskiego (PECH) [zaleciła](#), aby Parlament wyraził zgodę na zawarcie umowy. Jednakże komisja PECH odrzuciła towarzyszący jej [projekt](#), zgodnie z zaleceniem sprawozdawcy w następstwie przyjęcia wielu poprawek w dużej mierze dotyczących problemów z Saharą Zachodnią.

Wody Maroka i Sahary Zachodniej



Źródło danych: dane zaczerpnięte w dniu 28 stycznia 2019 r. z [MarineRegions.org](#). Inne wyłączone strefy ekonomiczne państw przybrzeżnych zaznaczono kolorem zielononiebieskim.

Zgoda: [2018/0349\(NLE\)](#); komisja przedmiotowo właściwa: PECH; sprawozdawca: Alain Cadec (PPE, Francja).



Niniejszy dokument został przygotowany z myślą o posłach do Parlamentu Europejskiego i członkach personelu parlamentarnego. Zawiera informacje, które mogą być pomocne w pracach parlamentarnych. Wyłączną odpowiedzialność za jego treść ponoszą autorzy, a wyrażonych w nim opinii nie należy traktować jako oficjalnego stanowiska Parlamentu. Powielanie i tłumaczenie dokumentu do celów niekomercyjnych jest dozwolone, pod warunkiem że podane zostanie źródło, a Parlament Europejski zostanie wcześniej powiadomiony i otrzyma egzemplarz publikacji. © Unia Europejska, 2019.

